

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/64/2019
Identifikačné číslo spisu: 8018200223
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8018200223.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu, JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu, JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci žalobcu: Fakultná nemocnica s poliklinikou J.A. Reimana Prešov, so sídlom v Prešove, Hollého 14, IČO: 00 610 577, právne zast.: Advokátska kancelária GOGA a spol., s. r.o., so sídlom 040 01 Košice - mestská časť Juh, Kupeckého 4, IČO: 36 863 947, proti sťažovateľovi (predtým žalovanému): Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Žellova 2, 829 24 Bratislava, IČO: 30 796 482, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. ZS 704/00010/2016/R zo dňa 15.01.2018, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č. k. 2Sa/10/2018-74 zo dňa 15.01.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 2Sa/10/2018-74 zo dňa 15.01.2019, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom, č. k. 2Sa/10/2018-74 zo dňa 15.01.2019, zrušil rozhodnutie žalovaného z 15.01.2018, č. k. ZS 704/00010/2016/R, ktorým bol rozklad žalobcu ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti zamietnutý a bolo potvrdené rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Prešov o uložení pokuty 5000 eur podľa § 18 ds. 1 písm. b) bodu 1, § 50 ods. 2 písm. a), v spojení s § 64 ods. 2 písm. b) a ods. 6 zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 581/2004 Z.z.“) a podľa § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 71/1967 Zb.) za porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 576/2004 Z.z.“), ktoré bolo zistené ukončeným výkonom dohľadu nad správnym poskytovaním zdravotnej starostlivosti pacientke, neb. Ľ. Q., U.. XX.XX.XXXX, Q.. XX.XX.XXXX, naposledy bytom M. XX, XXX XX D., žalobcom ako poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, v období od 05.06.2015 do 08.06.2015, počas ústavnej pohotovostnej služby (ďalej len „ÚPS“) a počas hospitalizácie na oddelení ortopedie.

2. Krajský súd poukázal na to, že existovali viaceré odborné stanoviská, ktoré žalobcovo konanie vyhodnotili ako bezchybné a zdravotnú starostlivosť poskytnutú pacientke, L. Q., za správnu. Správne orgány tak mali zaujať úplne iné stanovisko, ako to bolo v predmetnom konaní, kedy za jednoznačne správne a ničím nevyvrátiteľné, odborné stanovisko, považovali iba stanovisko N. G. E. L.. Krajský súd zhodnotil, že žalovaný sa pri rozhodovaní o rozklade obmedzil iba na konštatáciu, že prvostupňový správny orgán správne vyhodnotil všetky dôkazy, pričom predseda úradu, ako odvolací orgán, bol povinný preskúmať rozkladom napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, práve s poukazom na § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. V prvom rade bolo však potrebné skúmať, či zistený skutočný stav veci bol dostatočný na posúdenie a záver, ktorý prvostupňový správny orgán prijal. Odvolací orgán mal postupovať nezávisle od konania prvostupňového správneho orgánu a posúdiť celú vec samostatne, z hľadiska skutkového stavu ako aj právneho vyhodnotenia veci a v neposlednej miere aj z dôvodu, že existovali viaceré odborné stanoviská, ktoré si de facto odporovali. Krajský súd mal za to, že doposiaľ vykonané dôkazy neboli postačujúce pre skutkové zistenia, z ktorých žalovaný ako odvolací orgán vychádzal a tento mal preto pristúpiť k navrhovanému znaleckému dokazovaniu, ktoré by bezpochyby preukázalo, či k pochybeniu ohľadom správneho poskytnutia zdravotnej starostlivosti skutočne došlo, alebo nie. Krajský súd považoval rozhodnutie žalovaného za vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, z ktorého existujú odlišné závery na porušenie povinnosti pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti. Existujúce rozdiely v záveroch vyhodnotil ako rozpory v dôkazoch, ktoré neboli v konaní správnych orgánov presvedčivo odstránené a v ďalšom konaní preto bude potrebné nariadiť znalecké dokazovanie súdnym znalcom, prípadne príslušným ústavom. Krajský súd rozhodnutie žalovaného ako aj správneho orgánu prvého stupňa zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. c) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), nakoľko skutkový stav, z ktorého správne orgány vychádzali považoval za nedostačujúci pre posúdenie veci.

3. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal kasačnú sťažnosť žalovaný (ďalej aj ako „sťažovateľ“), z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Nesúhlasil s právnym posúdením veci krajským súdom, ktorý zistený skutkový stav považoval za nedostačujúci na riadne posúdenie veci. Za relevantné pre posúdenie správnosti poskytnutej zdravotnej starostlivosti na ortopedickej ambulancii ÚPS a na ortopedickom oddelení, teda na mieste a v čase, kedy malo dôjsť k vytýkaným nedostatkom, za ktoré bola v konaní uložená sankcia, označil len odborné vyjadrenia konzultanta z odboru ortopédia a odborné vyjadrenia konzultantky z odboru vnútorné lekárstvo. S konštatovaním krajského súdu o existencii rozdielnych stanovísk štyroch konzultantov na jednej strane a jedného odborného konzultanta na druhej strane preto nesúhlasil a poukázal na výhradu konzultanta z odboru ortopédia. Trval tiež na tom, že náležite a v dostatočnom rozsahu odborne odôvodnil, prečo sa pri konštatovaní nedostatku č. 1 priklonil k odbornému stanovisku konzultantky z odboru vnútorné lekárstvo. Posúdenie skutočnosti, či bola zdravotná starostlivosť poskytnutá správne, bolo v danom prípade výsledkom správnej úvahy žalovaného, spočívajúce v hodnotení dôkazov v súlade so zásadami logického myslenia, ktorá bola zrozumiteľne vysvetlená a odôvodnenie napadnutých rozhodnutí, podľa názoru sťažovateľa, tak poskytuje skutkovú a právnú oporu výroku rozhodnutia. Argumentoval tiež, že skutočnosť, že správne orgány vychádzali zo zistení vykonaného dohľadu a nevykonali žiadne ďalšie dokazovanie v situácii, keď žalobca v správnom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti a nepredložil relevantný dôkaz, nemôže byť na ťarchu žalovaného ani byť dôvodom na hodnotenie zisteného skutkového stavu ako nedostatočného. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a aby bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť plnú náhradu trov konania.

4. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaného uviedol, že rozsudok považuje za vecne správny. So skutočnosťami uvádzanými žalovaným v kasačnej sťažnosti nesúhlasil a navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť a priznať mu právo na náhradu trov konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 zákona 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného je dôvodná.

6. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s

poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 576/2004 Z. z.“), poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a v súlade so štandardnými postupmi na výkon prevencie, štandardnými diagnostickými postupmi a štandardnými terapeutickými postupmi pri zohľadnení individuálneho stavu pacienta.

7. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 576/2004 Z. z., zdravotná starostlivosť je súbor pracovných činností, ktoré vykonávajú zdravotnícki pracovníci, vrátane poskytovania liekov, zdravotníckych pomôcok a dietetických potravín s cieľom predĺženia života fyzickej osoby (ďalej len „osoba“), zvýšenia kvality jej života a zdravého vývoja budúcich generácií; zdravotná starostlivosť zahŕňa prevenciu, dispenzarizáciu, diagnostiku, liečbu, biomedicínsky výskum, ošetrovateľskú starostlivosť a pôrodnú asistenciu.

8. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 576/2004 Z. z., zdravotnú starostlivosť a služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti poskytuje poskytovateľ a zdravotnícki pracovníci za podmienok ustanovených osobitným predpisom. Poskytovanie zdravotnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení ambulantnej zdravotnej starostlivosti a v zdravotníckom zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti je služba vo všeobecnom hospodárskom záujme.

9. Podľa § 18 ods. 1 písm. b/ bod 1 zákona č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 581/2004 Z. z.“), Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vykonáva dohľad nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti tým, že dohliada na správne poskytovanie zdravotnej starostlivosti, a za podmienok ustanovených týmto zákonom (§ 50 ods. 2, 3 a 7) ukladá sankcie.

10. Podľa § 77 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z. z., na konanie a rozhodovanie úradu sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

12. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

13. Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

14. Podľa § 34 ods. 1 správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

15. Podľa § 34 ods. 4 správneho poriadku, vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu.

16. Podľa § 34 ods. 5 správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

17. Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

18. Podľa § 462 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

19. V kasačnom konaní bolo povinnosťou kasačného súdu posúdiť a vyhodnotiť, či rozdiely v odborných stanoviskách podaných prizvanými odbornými konzultantmi, na ktoré poukazoval krajský súd v zhode s názorom žalobcu, konštituujú nedostatočne zistený skutkový stav v prejednávanej veci.

20. Zistiť skutočný stav veci je jednou z elementárnych povinností správneho orgánu. Posúdenie, či zdravotná starostlivosť bola poskytnutá správne, patrí do správnej úvahy žalovaného. Ide o odborné otázky pri ktorých je žalovaný, ako orgán dohľadu, kompetentný vysloviť svoj odborný právny názor v rámci správnej úvahy za pomoci konzultantov (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Szd/7/2009).

21. Z predloženého administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že za účelom zistenia skutkového stavu prizval do konania odborníkov - konzultantov: G.. G. M., D.., z odboru ortopédia dňa 23.10.2015, N.. G.. K. D., V. z odboru neurológie dňa 23.10.2015, D.. G.. G. L., V. z odboru chirurgia dňa 26.10.2015, N.. G.. E. L., D.. z odboru vnútorné lekárstvo dňa 12.02.2016 a G.. D.. G.. D. R., V. z odboru rádiológia dňa 12.02.2016.

22. Krajský súd (v zhode s názorom žalobcu) žalovanému vytkol, že bol povinný pristúpiť k nariadeniu kontrolného znaleckého posudku, ktorým by boli bezpochyby odstránené rozpory - rozdielne stanoviská štyroch konzultantov na jednej strane a jedného konzultanta na druhej strane. Kasačný súd sa s týmto záverom krajského súdu nestotožňuje z nasledujúcich dôvodov.

23. Vychádzajúc z obsahu predloženého spisového materiálu kasačný súd konštatuje, že v jednotlivých vyjadreniach (stanoviskách) prizvaných odborných konzultantov uvedených v ich odborných posudkoch vo vzťahu k nedostatkom vytknutým žalovaným v jeho rozhodnutí, nevzhliadol rozpory takého charakteru, ktoré by konštituovali nedostatočne zistený skutkový stav veci. Krajský súd nekonkretizoval, ktoré odborné závery špecializovaných odborníkov (okrem konečného záveru o poskytnutí starostlivosti lege artis) z chirurgie, ortopédie, neurológie a rádiológie na jednej strane považoval za v reálnom rozpore so záverom odborného konzultanta z odboru všeobecnej medicíny (zrejme mal na mysli vnútorného lekárstva). Rozdielny finálny záver odborných konzultantov oslovených žalovaným, vo vzťahu k poskytnutiu zdravotnej starostlivosti zomrelej pacientke, sám o sebe automaticky (bez ďalšieho) nezakladá nedostatočne zistený skutkový stav a tým ani nezakladá rozhodnutia žalovaného. Je preto potrebné prisvedčiť kasačnej námietke žalovaného, že posúdenie skutočnosti, či bola zdravotná starostlivosť poskytnutá správne, je výsledkom správnej úvahy žalovaného, spočívajúcej v hodnotení jednotlivých dôkazov v súlade so zásadami logického myslenia. Takúto povinnosť má žalovaný aj v prípade, keď jednotlivé dôkazné prostriedky nesvedčia výlučne v prospech, či výlučne v neprospech tej istej skutočnosti, keďže nie je povinnosťou úradu dospieť k záveru zhodnému so závermi väčšiny prizvaných odborných konzultantov. Povinnosťou úradu je však, vychádzajúc z predloženej zdravotnej dokumentácie, náležite, objektívne a nezávisle preskúmať, či došlo k správne poskytnutiu zdravotnej starostlivosti. Samotný proces takéhoto preskúmania odzrkadľuje práve správna úvaha správneho orgánu (úradu).

24. Nedostatky, pre ktoré bola v správnom konaní žalovanému uložená pokuta spočívali v tom, že dňa 06.06.2015 mala byť pacientka z ortopedickej ambulancie ÚPS odoslaná na interné vyšetrenie, vzhľadom na popísaný klinický stav a stanovený diagnostický záver masívneho opuchu svalov hrudníka, krku a podpazušia nejasnej etiológie a bolesti v hrudníku pri dýchaní a tiež v tom, že pri prijatí pacientky na ortopedické oddelenie dňa 07.06.2015, mali byť bezodkladne realizované základné laboratórne vyšetrenia krvi a moču.

25. V danej právnej veci žalovaný, v rámci správnej úvahy, plnohodnotne v dostatočnom rozsahu

argumentačne jasne, zrozumiteľne, vecne, odborne a logicky vysvetlil, z akých konkrétnych dôvodov a s poukazom na ktoré zákonné ustanovenia dospel k prijatým záverom. Vysvetlil, ktoré konkrétne závery odborných konzultantov si osvojil, a na ktoré neprihliadol a z akých konkrétnych dôvodov a ozrejnil tiež, prečo v rámci vyhodnocovania dôkazov nepovažoval za potrebné pristúpiť k vykonaniu znaleckého dokazovania ako to požadoval žalobca. Stanovisko (záver) žalovaného, zhodné so záverom prizvanej internistky, že klinický stav pacientky, objektívny nález a pretrvávajúce ťažkosti u pacientky dňa 06.06.2015 o 16:26 hod. už nesvedčili pre ortopedickú diagnózu, ale boli prejavom širšieho postihnutia s nutnosťou vyšetrenia v odbore vnútorné lekárstvo v rámci ďalšieho diferenciatno - diagnostického postupu, nebolo žalobcom ani odbornými konzultantmi vyvrátené, resp. spochybnené žiadnym relevantným spôsobom. Nemožno preto žalovanému vytknúť, že sa nepriklonil k nedostatočne argumentačne opatrenému záveru o poskytnutí zdravotnej starostlivosti lege artis za situácie, keď z lekárskej dokumentácie vyplýva, že v priebehu troch dní (od 05.06.2015) došlo k opakovanému vyšetreniu pacientky pre zhoršujúce sa ťažkosti, pričom jej zdravotný stav napriek lokálnej liečbe mezokainom a depomedrolom, podávaníu novalginu, aulinu aj ľadu lokálne sa nezlepšoval, čím pacientka nereagovala na doterajšiu liečbu, pričom na RTG náleze hrudníka bol popísaný masívny opuch v oblasti axily vpravo, prsného svalu a krku nejasnej etiológie, ktoré symptómy boli prejavom širšieho postihnutia s nutnosťou ďalšieho diferenciatno - diagnostického postupu. Konzultant z odboru ortopédia napriek záveru, že nenašiel pochybenie pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti z hľadiska klinickej symptomatológie pritom tiež poukázal aj na prítomnosť neadekvátnych bolestí, opuchu i svalovej slabosti, ktoré sú však nešpecifické a môžu byť prejavmi viacerých ochorení. Zhodne s konzultantkou z odboru vnútorného lekárstva poznamenal aj výhradu nevykonania základných laboratórnych vyšetrení (krvný obraz, jonogram), EKG hneď po prijatí pacientky na hospitalizáciu s plánovaním operačného výkonu, kde by teoreticky mohli byť zvýšené hodnoty kálie. Ani tento záver nebol žalovaným, resp. odborne spochybnený.

26. Kasačný súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že povinnosti konzultantov boli vo svojej podstate rôzne, keďže sa týkali poskytnutia zdravotnej starostlivosti vždy len v odbore toho - ktorého špecialistu. Pokiaľ niektorý z odborných konzultantov prekročil hranice svojej odbornosti, resp. poverenia žalovaného na výkon dohľadu a žiadosti o vypracovanie odborného stanoviska, postupoval žalovaný procesne správne, ak na takýto exces neprihliadol. Odborné stanovisko lekára v inej, než jeho odbornosti, nie je spôsobilé prispieť k zisteniu skutočného stavu (Rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn. 9Sžsk/25/2017). Kasačný súd preto obranu žalovaného, že prvostupňový správny orgán odborné stanoviská konzultantov z odboru chirurgia, neurológia a rádiológia plne akceptoval už tým, že nekonštatoval pochybenia v rozsahu poskytnutia zdravotnej starostlivosti v tom odbore, v ktorom sú prizvané osoby odbornými konzultantmi, považuje za náležitú a dôvodnú, pričom zodpovedá aj odôvodneniu rozhodnutí správnych orgánov oboch stupňov i obsahu predloženého administratívneho spisu.

27. K zásade spoľahlivého zistenia skutočného stavu správnym orgánom je potrebné uviesť, že riadne objasnenie faktov, resp. skutočností súvisiacich s predmetom konania prispieva veľkou mierou k správnosti rozhodnutia aj po právnej stránke. Zásada materiálnej pravdy, podľa slovenskej právnej úpravy, nemá charakter absolútny, t. j. správne orgány nemajú povinnosť zistiť všetku a absolútnu pravdu, ale stav veci majú zistiť „len“ spoľahlivo, teda tak, aby bolo možné riadne, včas a spravodlivo rozhodnúť. Zásada materiálnej pravdy podľa slovenskej právnej úpravy je kompromisom medzi striktným chápaním absolútnej pravdy a ďalšími zásadami, ktoré má správny orgán v rámci správneho konania dodržiavať (napr. primeranosť konania z hľadiska časového, primeranosť konania z hľadiska ekonomického a pod.).

28. Nemožno preto opomenúť, že žalobca, trvajúc na názore, že postup pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti neb. L. Q. bol štandardný, nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by spochybnil závery správnych orgánov. Ani z odborného hľadiska argumentačne neustál svoj názor, že zdravotná starostlivosť bola pacientke poskytnutá správne, t.j že boli vykonané všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia pacientky alebo zlepšenia jej stavu pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy, a to i napriek tomu, že dňa 06.06.2015 pacientku z ortopedickej ambulancie ÚPS neodoslal na interné vyšetrenie vzhľadom na

popísaný klinický stav a stanovený diagnostický záver masívneho opuchu svalov hrudníka, krku a podpazušia nejasnej etiológie a bolesť v hrudníku pri dýchaní a pri prijatí pacientky na ortopedické oddelenie dňa 07.06.2015, bezodkladne nerealizoval základné laboratórne vyšetrenia krvi a moču.

29. Žalobca napriek tomu, že správnym orgánom vytýkal, že sa priklonili jednostranne a výlučne k odbornému stanovisku konzultanta z odboru vnútorné lekárstvo, rozhodné závery tohto odborného konzultanta vo vzťahu k vytknutých pochybeniam, za ktoré bola žalobcovi uložená pokuta, nespochybnil a ani nepredložil žiadny relevantný dôkaz a neuviedol ani také odborné argumenty, ktorý by závery tohto odborného konzultanta popreli. Argumentoval len poukazom na rozdielny finálny záver konzultanta z odboru ortopédia a záver konzultanta z odboru vnútorné lekárstvo.

30. Krajský súd žalovanému predovšetkým vytkol, že závery odborných konzultantov, z ktorých vychádzal, sú rozporuplné. Z predložených odborných vyjadrení prizvaných odborných konzultantov však nevyplývajú opačné názory odborníkov na posúdenie konkrétnych faktov uvedených v predloženej zdravotnej dokumentácii. Rozdielne sú však finálne závery (zhodnotenia) ohľadom (ne)poskytnutia starostlivosti lege artis. Týmito nezrovnalosťami a všetkými námietkami žalobcu sa však správne orgány vo svojich rozhodnutiach dostatočne podrobne zaoberali a poňali ich aj do svojej správnej úvahy. Celkové finálne posúdenie a vyhodnotenie záveru o poskytnutí zdravotnej starostlivosti však zákon zveruje výlučne žalovanému ako orgánu dozoru (dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti), ktorý závermi jednotlivých prizvaných odborných konzultantov nie je viazaný.

31. Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že žalobca navrhoval vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania už v konaní pred prvostupňovým správnym orgánom. Žalovaný správne argumentoval, že ako orgán dohľadu nemá povinnosť takémuto návrhu vyhovieť, nakoľko podľa druhej vety § 32 ods. 2 Správneho poriadku, rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Na druhej strane, žalobcovi možnosť využiť svoje právo možného zadávateľa v zmysle zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov zostala zachovaná a sám mohol osloviť znaleckú autoritu v lekárskejších vedách s požiadavkou o zhotovenie posudku. Žalobca túto možnosť nevyužil.

32. V kompetencii žalovaného je tiež voľba (stratégia) postupu pri výbere konzultantov. V danej veci subjektívne presvedčenie žalobcu, že stanoviská konzultantov z odborov ortopédia, chirurgia a neurológia boli pre zistenie veci najdôležitejšie, keďže boli ako prví správnym orgánom prvého stupňa vybraní na objasnenie stavu veci a odvetvia rádiológia a vnútorné lekárstvo sú až sekundárne pridružené, relevantné nie je, pretože nemá oporu v právnej úprave. Žalobca napriek svojmu nesúhlasu s postupom žalovaného a presvedčeniu, že jeho postup procesným normám ukladajúcim správnym orgánom povinnosť presne a úplne zistiť skutočný stav veci nezodpovedá, neuviedol, porušeniu ktorých konkrétnych právnych noriem sa správny orgán podľa jeho názoru dopustil, keď v konaní postupoval ním zvoleným postupom a prípadne aký negatívny dosah mal tento postup na zachovanie jeho práv ako účastníka konania. Kasačný súd v danom prípade nezákonnosť v realizovanom postupe správnych orgánov nevzhladol.

33. Po preskúmaní administratívneho spisu žalovaného a konania na krajskom súde kasačný súd dospel z vyššie uvedených dôvodov k záveru o dôvodnosti kasačnej sťažnosti žalovaného, rozsudok krajského súdu preto zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP.

34. V novom konaní krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

35. Toto rozhodnutie senát prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e přípustný opravný prostriedok.